

gen/registreringen i form af en forsinkelse af ekspeditionen. Der lægges således ikke op til, at betaling af afgiften skal være en betingelse.

For så vidt angår det stempelafgiftspligtige område er der lagt vægt på at få indskrænket afgiftsområdet med henblik på at opnå en forenkling af det gældende regelsæt. En væsentlig forenkling opnås ved overgangen fra en dokumentbaseret afgift til en registreringsafgift, allerede fordi tinglysnings/registreringsområdet er snævrere end det gældende stempelområde. Ved overgangen til en registreringsafgift vil langt den væsentligste del af afgiftsgrundlaget for den opkrævede stempelafgift imidlertid blive opretholdt, idet stempelindtægterne i meget høj grad hidrører fra dokumenter, der tinglyses. Disse transaktioner vil således forsat være afgiftsbelagt, men den afgiftsudløsende omstændighed vil ikke længere være oprettelsen af et dokument, men tinglysning/registrering af transaktionen.

Der vil efter stempeludvalgets opfattelse være flere fordele ved at flytte afgiften fra dokumentet til tinglysningen/registreringen. Det har således jævnligt været vanskeligt at få fastlagt, om og hvornår der foreligger et afgiftspligtigt dokument, ligesom kontrollen med afgiftens betaling hviler på en række offentlige myndigheder, der har »anholdelsespligt«. Kontrollen med afgiftens rigtige betaling kan således først ske, når og hvis de pågældende dokumenter passerer en anholdelsespligtig myndighed. I modsætning hertil giver en registreringsafgift mulighed for helt entydigt at få fastlagt den afgiftsudløsende omstændighed. Der vil ikke være omgængelsesmuligheder forbundet med en sådan afgift, ligesom der med afgiften kan sikres gode kontrolmuligheder.

Det har været stempeludvalgets opfattelse, at en registreringsafgift bør omfatte registrering i tinglysningssystemet og andre offentlige registre, hvor registrering har ekstinktionsvirkning. Da der er knyttet særlige retsvirkninger til disse registreringer, vil registreringsafgiften efter udvalgets opfattelse ikke påvirke registreringsadfærden.

Med hensyn til det tinglysningsafgiftspligtige område er der lagt vægt på at opretholde dette uændret. Tinglysningsafgiften kan med fordel indarbejdes i registreringsafgiften, så der ikke skal betales to forskellige afgifter af samme transaktion. Det har ud fra et ønske om ensartethed i den kommende afgiftsstruktur været overvejet også at indarbejde tinglysningsafgiften i registreringsafgiften for registreringer uden for tinglysningssystemet. Udvalget har imidlertid ikke fundet det hensigtsmæssigt at lægge et fast afgiftstilæg svarende til den gældende tinglysningsafgift på

disse registreringer, der ikke hidtil har været omfattet af tinglysningsafgiften.

Det er foreslået, at der skal betales afgift ved tinglysning af ejerskifter. Afgiften beregnes af betalingen for ejerskiftet, det vil sige ejerskiftesummen. Ejerskiftesummen vil være det samlede nominelle vederlag for overdragelsen eller andre transaktioner, der indebærer et ejerskifte, der tinglyses eller registreres som adkomstændring. I vederlaget indgår kontante beløb, der erlægges til den, der afstår det ejerskiftede, eller til andre som betaling for ejerskiftet.

Det er foreslået, at der skal betales afgift ved tinglysning af underpant, dog ikke retsphant. Det er hovedreglen efter forslaget, at der kun betales afgift én gang af det pantsikrede beløb, og debitor- og kreditorskifte kan herefter passere afgiftsfrit, når der bortses fra den faste afgift. Ved visse låneomlægninger (konverteringer) med pant i fast ejendom, dog ikke ved ejerpantebrev eller skadesløsbrev, skal alene betales afgift i det omfang, det nye lån overstiger det gamle. Den del af lånet, der optages til afløsning af det gamle lån, skal der således ikke ved tinglysningen betales afgift af. De låneomlægninger, der bør kunne ske afgiftsfrit, er ombytning af realkreditlån mv.

Det er foreslået, at inddragelse af nyt pant, herunder ved ombytning, som altovervejende udgangspunkt udløser samme afgift som ved tinglysning af selve pantet. Der vil således ikke som efter de gældende regler i stempelafgiftsloven være afgiftsfrihed for de såkaldte vandrende pantebrev, hvor pantebrevet dækker over et skiftende pant. Som en undtagelse herfra foreslås dog, at der ved tinglysning af ændringer i pant alene i erhvervsaktiver bortset fra fast ejendom ikke skal svares fuld afgift, men kun 2 gange den faste afgift. Der skal herefter betales dobbelt afgift ved tinglysning af ændringer, hvorved der inddrages andet eller yderligere erhvervsløsøre under pantet. Udvalget finder dog, at denne undtagelse må betinges af, at pantsætteren ved den nye tinglysning er den samme som efter den tidligere. Hvis pantsætteren er en anden, skal der derfor betales den fulde afgift. Med den foreslåede undtagelse er der taget hensyn til den gældende praksis inden for dele af erhvervslivet, herunder store dele af brugtvogetshandelen, hvor virksomheden finansieres ved pant i anlægs- og omsætningsaktiver. Det er f.eks. en udbredt praksis, at der gives pant i lagerbeholdningen af brugte biler. Det foregår ved, at en bilforhandler ved et løserepantebrev pantsætter lageret af brugte biler til et finansieringsinstitut. Løserepantebrevet ajourføres med jævne mellemrum, således at de solgte biler udgår af pantet, samtidig med at der lyses pant i de indkomne brugte biler siden seneste